

Autoreferat

1. Imię i Nazwisko : **Małgorzata Sajna-Mataczyńska**

2. Posiadane stopnie i tytuły:

Magister sztuki (2005 r.) – dyplom z wyróżnieniem, Akademia Muzyczna im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu. Praca dyplomowa pt. „Fantazja C-dur Roberta Schumanna w interpretacjach wybitnych pianistów” napisana pod kierunkiem prof. Alicji Kledzik.

Doktor sztuk muzycznych (2010 r.) – praca doktorska pt. „Ewolucja stylu fortepianowego Leoša Janáčka na przykładzie wybranych utworów” - promotor : prof. Bogumił Nowicki, recenzenci: prof. Alicja Kledzik oraz prof. Bogdan Kułakowski.

3. Dotychczasowe zatrudnienie w jednostkach naukowych :

Akompaniator w Katedrze Instrumentów Dętych AM Poznań – godz. zlecone (10.2004-06.2005)

Asystent w Katedrze Fortepianu, Organów i Klawesynu AM Poznań (09.2005-2013)

Adiunkt w Katedrze Fortepianu, Organów i Akordeonu AM Poznań (2013-)

4. WSKAZANIE OSIĄGNIĘCIA WYNIKAJĄCEGO Z ART. 16 UST.2 USTAWY Z DNIA 14 MARCA 2003 R.O STOPNIACH NAUKOWYCH I TYTULE NAUKOWYM ORAZ O STOPNIACH I TYTULE W ZAKRESIE SZTUKI (DZ.U. nr 65, poz. 595 ze zm.)

Płyta CD „Chopin & Viola”

Program:

Fr. Chopin - Sonata g-moll op.65 w opracowaniu na altówkę i fortepian

1. Allegro moderato

2. Scherzo

3. Largo

4. Finale. Allegro

Fr. Chopin - Trio g-moll op. 8 w opracowaniu na altówkę, wiolonczelę i fortepian

1. Allegro con fuoco

2. Scherzo.Vivace

3. Adagio sostenuto

4. Finale. Allegretto

M. Sajna-Mataczyńska

wydana w 2018 r. przez Teatr Muzyczny w Poznaniu, przy współudziale Programu 2 Polskiego Radia, pod patronatem Radia Chopin.

Wykonawcy: *Małgorzata Sajna-Mataczyńska* (fortepian), *Ewa Guzowska* (altówka) i *Tomasz Lisiecki* (wiolonczela).

Nagranie zostało zarejestrowane w listopadzie 2017 roku w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie. Reżyser nagrania: *Ewa Guziołek - Tubelewicz*.

O dziele artystycznym

Propozycja znakomitej altowiolistki Ewy Guzowskiej dotycząca wspólnego wykonania *Sonaty g- moll op.65* Fryderyka Chopina w wersji na altówkę i fortepian , jak również odkrycie nieznanego mi wówczas opracowania chopinowskiego *Tria g-moll op.8* w wersji na fortepian, altówkę i wiolonczelę stoją u zarania pomysłu powstania powyższej płyty. Muzyka Fryderyka Chopina ma w sercu chyba każdego polskiego pianisty miejsce szczególne i niepowtarzalne. Mając dość spore doświadczenie w wykonywaniu fortepianowej muzyki Chopina, z wielką radością wkroczyłam, wspólnie z moimi muzycznymi partnerami, w jakże oryginalny świat chopinowskiej kameralistyki, odnajdując w niej wątki znane z dzieł solowych, ale także unikalne obszary, dotąd przeze mnie nieodkryte.

Niezwykle interesujące okazało się dla mnie także zestawienie dzieła młodzieńczego (*Trio*), z jednym z ostatnich napisanych przez Chopina utworów (*Sonata*), swoiste alfa i omega. Wyraźnie dostrzec można kolosalny rozwój języka muzycznego, środków kompozytorskich, faktury, przy jednoczesnym zachowaniu jedyne w swym rodzaju i rozpoznawalnego kolorytu brzmieniowego i piękna chopinowskiej frazy.

Według informacji przez nas zdobytych jest to pierwsze płytowe nagranie dzieł kameralnych Fryderyka Chopina z udziałem altówki. Transkrypcję *Sonaty g-moll* (wydaną przez PWM) zawdzięczamy prof. Tadeuszowi Gonetowi i prof. Bogusławie Hubisz-Sielskiej. Dokonane przez Ewę Guzowską drobne korekty tekstu transkrypcji miały na celu jak najwierniejsze nawiązanie do barwy oryginalnego instrumentu i dotyczyły głównie zmian i ujednolicenia rejestrów. Wykonanie *Sonaty g-moll* stanowi dla altowiolistów ogromne wyzwanie, nie tylko natury technicznej. Gęsta i wielowarstwowa w obu instrumentach

M. Sajna-Mataczyńska

faktura, nasycenie elementami polifonii mogą niekiedy utrudniać odbiór i rozumienie tego dzieła przez słuchaczy. My w swojej interpretacji zwracaliśmy dużą uwagę na klarowność brzmienia kameralnego. Dążyliśmy także do jak najpełniejszego wydobycia unikalnego, nostalgicznego tembru altówki oraz dostosowania do niego narracji dzieła. Stąd niespieszne tempa, rzewność fraz oraz stonowana dynamika, wynikające z poszukiwania "aury elegijnej, melancholijnej, nostalgicznej - przewyciężanej akcentami uniesienia i nadziei, wyrazami godności i mocy wewnętrznej" (M. Tomaszewski). Sonata g-moll jawi się zatem jako szlachetny przykład pozbawionego "błyskotek" i blichtru muzycznego dialogu między instrumentami. W tym ostatnim wydanym za życia kompozytora utworze, zawierającym mnóstwo zwiastunów postromantycznych, "nastąpiło jak gdyby stężenie pewnych właściwości i tendencji dotychczasowych oraz objawienie się właściwości dotychczas nieistniejących lub ukrytych" (M. Tomaszewski). Możemy potraktować Sonatę g-moll jako swego rodzaju testament genialnego artysty, w którym zawarte zostało Jego poszukiwanie nowej ekspresji, nowych środków, nowych dróg rozwoju muzyki.

Drugie z przedstawianych na płycie arcydzieł kameralnych Chopina to *Trio g-moll op. 8*, powstałe w 1829 roku. Robert Schumann, zachwycając się *Triem*, pisał: "Czyż nie jest ono tak szlachetne, jak to można sobie wyobrazić, tak marzycielskie jak żaden jeszcze poeta nie śpiewał, oryginalne w najmniejszej części jak w całości, każda nuta - sama muzyka i życie?". Ten młodzieńczy utwór, będący realizacją szkolnego zadania, utrzymany jest w stylistyce wczesnego romantyzmu z elementami stylu brillant, zwłaszcza w I i III części. Kompozytor, nawiązując do osiągnięć Beethovena i Schuberta, wplata tu jednak cechy wysoce indywidualne - oryginalną i rozpoznawalną melodykę czy nawiązania do polskich tańców. Odnaleźć można tu także szereg analogii do powstałych w mniej więcej tym samym czasie innych arcydzieł Mistrza - Ronda a la Krakowiak czy Koncertu f-moll. Wirtuozowskiej partii fortepianu, kreującej muzyczną narrację, towarzyszą dwa instrumenty, które niekiedy pozostają w tle, innym razem wchodzą w muzyczny dyskurs. Najciekawsze pod kątem kameralnego dialogu wydają się być części III (*Adagio sostenuto*) oraz IV (*Finale. Allegretto*).

W Wydaniu Narodowym Dzieł Fryderyka Chopina pod redakcją prof. Jana Ekiera, w tomie XVII poświęconym *Triu g-moll*, odnajdujemy także transkrypcję skrzypcowej partii na altówkę, której autorem jest Marcei Szczerek. Powodem jej uwzględnienia są słowa samego Fryderyka Chopina, który w liście do Tytusa Woyciechowskiego wspomina:

M. Szczerek - aut

"tylko mi jeden koncept przyszedł do łba, żeby zamiast skrzypców użyć altówki".

Kompozytor dążył do uzyskania "nosowo-melancholijnego" brzmienia oraz jak najlepszej równowagi, "stopliwości" instrumentów smyczkowych. Oryginalna partia skrzypiec pisana jest w tzw. średnicy instrumentu, z pominięciem rejestru wysokiego o barwie nośnej, błyszczącej, typowej dla tegoż instrumentu. Należy pamiętać, że poszczególne rejestry ówczesnych fortepianów dysponowały "odmiennym i bogatym kolorystycznie tonem, co jest dalekie od dzisiejszego ideału zhomogenizowanego w całej skali brzmienia" (B. Vogel). Skoro więc Chopin "słyszał" w swym *Triu* altówkę, postanowiliśmy razem z Ewą Guzowską i Tomaszem Lisieckim sprawdzić czy uda nam się odkryć jego nowe oblicze, a także jak różny koloryt zdołamy dzięki zmianie oryginalnego instrumentarium uzyskać.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć artystycznych:

"Muzyka musi być tym, co zadziwia, zachwyca, co porusza i wzrusza. To są te kategorie, które z muzyką związane są nierozłącznie." prof. Mieczysław Tomaszewski

Muzyka wpływa i oddziałuje na człowieka poprzez dźwięki. Wypływa z potrzeby piękna i jest przejawem kultury. Uważana za największą ze sztuk, jest zdolna do poruszenia najgłębszych i najczulszych uczuć. Muzyka jest zjawiskiem nieuchwytnym, niematerialnym. Aby zaistniała, potrzebuje nie tylko tekstu nutowego, ale także wykonawcy oraz odbiorcy.

Moje artystyczne dokonania mają swe źródło w spotkaniach z inspirującymi osobowościami muzycznymi. Chciałabym opisać zatem, począwszy od lat szkolnych, drogę mego muzycznego rozwoju.

Edukacja

W 2000 roku ukończyłam z wyróżnieniem Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II stopnia im. H. Wieniawskiego (obecnie: im. Jadwigi Kaliszewskiej), tzw. Poznańską Szkołę Talentów pod kierunkiem profesor Alicji Kledzik. Do moich największych sukcesów z lat

M. S. - U. M.

szkolnych zaliczam nagrody na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym Chopinowskim w Antoninie (I miejsce), Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. Fr. Chopina w Warszawie (III miejsce), Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym w Łodzi (I miejsce z wyróżnieniem), Konkursie Muzyki Francuskiej w Łodzi (II miejsce), Międzynarodowym Konkursie Muzycznym w Stresa (III miejsce) oraz Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Salsomaggiore (I miejsce), zwycięstwo w Ogólnopolskim Konkursie dla Kandydatów do XIV Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fr. Chopina w Warszawie. Byłam stypendystką Prezesa Rady Ministrów, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydenta Miasta Poznania oraz Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci.

W 2005 roku otrzymałam dyplom z wyróżnieniem Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie fortepianu profesor Alicji Kledzik. W czasie studiów na poznańskiej Akademii Muzycznej wzięłam udział w kilku konkursach pianistycznych. Do najważniejszych z nich zaliczam: występ na XIV Międzynarodowym Konkursie im. Fr. Chopina w Warszawie, II Nagrodę na Międzynarodowym Międzyuczelnianym Konkursie Muzyki Kameralnej im. K. Bacewicza w Łodzi, III Nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym im. H. Czerny-Stefańskiej w Ajigasawa w Japonii, I Nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. J. Brahmsa w Acqui Terme we Włoszech. Otrzymywałam także stypendia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Pani profesor Alicja Kledzik przez 11 lat sprawowała nade mną artystyczną opiekę. To Jej zawdzięczam swój warsztat pianistyczny, ale również gust estetyczny. Pani Profesor rozwinęła we mnie wrażliwość na jakość dźwięku, a także niezmiennie inspirowała do poszukiwań sposobów odpowiedniego jego wydobycia. Dawła przy tym dużo swobody, nie narzucała jednej interpretacji, pozwalając młodej pianistce na poszukiwania i odkrywanie muzycznego ideału. Dużą wagę przywiązywała także do roli wyobraźni oraz pogłębiania ogólnokulturowej wiedzy. Zachęcała mnie do świadomych i odważnych ocen nagrań słynnych pianistów, które nie tylko pogłębiały moją znajomość literatury muzycznej, ale i stanowiły element samokształcenia. Jestem za to Pani Profesor ogromnie wdzięczna. Jej postawa jako Pedagoga pozostaje dla mnie wzorem do naśladowania.

Mimo, iż w Konkursie Chopinowskim nie odniosłam sukcesu, bez wątplenia mogę stwierdzić, że ukształtował mnie on jako pianistkę. Podczas przygotowań do XIV Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego w Warszawie, będąc członkiem ekipy polskiej

A. Szejda

na ten konkurs, miałam możliwość uczestniczenia w lekcjach mistrzowskich prowadzonych przez Halinę Czerny-Stefańską, Reginę Smendziankę oraz Józefa Stompla. Spotkania te wywarły na mnie duży wpływ, stanowiły inspirację i otworzyły nowe drogi interpretacyjne. Uwagi tam uzyskane wciąż są żywe w mojej pamięci i wracam do nich z pokorą. Ogromną rolę odegrały także liczne koncerty i występy na Chopinowskich Festiwalach Pianistycznych w Dusznikach Zdroju i w Warszawie oraz na Festiwalu Pianistyki Polskiej w Słupsku, towarzyszące tym przygotowaniom oraz pojawiające już po występie na Konkursie. Podczas Dni Kultury Polskiej w Berlinie, Belgradzie, Sztokholmie i Reykjavíku wykonywałam recitale z muzyką Fr. Chopina. Miałam także możliwość nagrania i wydania w wytwórni CD Accord płyty "Fantazja" z kompozycjami Fryderyka Chopina.

Niezwykle ważnym momentem mojego muzycznego rozwoju była także współpraca z profesor Jadwigą Kaliszewską, która opiekowała się podczas studiów moim zespołem kameralnym. Początkowo było to trio fortepianowe w składzie Jakub Haufa (skrzypce) i Magdalena Pietraszewska (wioloczele), z czasem pozostał z tego duet: skrzypce z fortepianem. To właśnie pani Profesor wprowadziła mnie w świat kameralistyki - obszar muzyki, który już od wielu lat pozostaje mi najbliższy. Pod Jej okiem przygotowywaliśmy się m.in. do Międzyuczelnianego Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Łodzi w 2001 roku, na którym zdobyliśmy II Nagrodę. Każde zajęcia z Panią Profesor, choć wymagające zawsze solidnego przygotowania, uczyły nas świadomego współtworzenia naszych interpretacji. Wymagane więc były: doskonała znajomość całej partytury, poszukiwania "stopliwości" brzmienia instrumentów, wspólne wycucie czasu muzycznego, a także zachowanie idealnego balansu dynamicznego, wraz z logicznym jego kształtowaniem. Cechy te niezmiennie uważam za najistotniejsze w wykonywaniu muzyki kameralnej.

Dydaktyka

Na ostatnim roku studiów otrzymałam propozycję podjęcia pracy akompaniatora w klasie klarnetu prof. Zdzisława Nowaka. Muszę przyznać, że stanowiło to dla mnie duże artystyczne wyzwanie. Wkroczyłam w świat instrumentów dętych drewnianych, z którym wcześniej nie miałam dużej styczności. Wykonując od samego początku wymagające

M. Stef - Stef

repertuarowo programy dyplomowe, musiałam- trochę intuicyjnie- odnaleźć właściwy klucz do ich zrozumienia i realizacji. Potrzebne było - odmienne niż z instrumentami smyczkowymi, z którymi dotąd współpracowałam- poczucie muzycznego czasu, respektowanie oddechów, inna równowaga dynamiczna. Profesor Nowak obdarzył mnie jednak wielkim zaufaniem i z cierpliwością wspomagał mnie w mojej pracy akompaniatora, niezmiennie służąc pomocą i wskazując najlepsze drogi do muzycznych realizacji zapisu nutowego. Jako pianista - kameralista towarzyszyłam studentom Pana Profesora podczas Akademickich Konkursów Klarinetowych we Włoszakowicach oraz na Zachodniopomorskim Konkursie Klarinetowym w Szczecinie. Z ogromną radością wystąpiłam też podczas Jubileuszowego Koncertu Pana Profesora, który odbył się w 2012 roku we Włoszakowicach.

W 2005 roku zostałam zatrudniona na stanowisku asystenta w Katedrze Fortepianu poznańskiej Akademii Muzycznej. Moim naukowym opiekunem został profesor Bogumił Nowicki. Uczestniczyłam w prowadzonych przez Niego zajęciach, akompaniowałam Jego studentom podczas egzaminów i dyplomów, a także przygotowywałam repertuar pod kątem przewodu doktorskiego. Profesor obdarzył mnie dużym zaufaniem powierzając, z czasem samodzielne, prowadzenie zajęć z Jego studentami. Ogromnie ceniłam sobie ten czas, gdyż z jednej strony mogłam próbować własnych sił w dydaktyce - co zresztą sprawiało mi zawsze bardzo dużo radości i satysfakcji - z drugiej strony miałam duże poczucie bezpieczeństwa, że Profesor czuwa nad jakością i poziomem moich poczynań.

Temat mojej rozprawy doktorskiej zawdzięczam współpracy ze wspaniałym skrzypkiem Bartoszem Worochem, obecnie Prymariuszem Kwartetu Lutosławskiego. Dzięki jego propozycji wspólnego wykonania Sonaty Skrzypcowej Leoša Janáčka, zainteresowałam się szerzej twórczością tego czeskiego kompozytora. Poznałam jego dzieła na fortepian, z których 2 utwory (cykl "We mgle" oraz Sonatę fortepianową 1.X.1905) wykonywałam i wykorzystałam w swej dysertacji. Szczególnie zachwyciły mnie jego kompozycje kameralne - Concertino oraz Bajka na wiolonczelę i fortepian. Recital z dziełami fortepianowymi i kameralnymi Janáčka wykonaliśmy razem z Bartoszem Worochem i Marią Sikorską (wiolonczela) podczas festiwalu Polska Akademia Gitary w ramach cyklu *Słowiańskie ekspresje*. Zaś na Festiwalu Sztuki Biennale Bern 2010, obok Sonaty skrzypcowej Janáčka, wykonałam także Sonatę Francisa Poulenca (razem z prof. Monika Urbaniak-Lisik).

M. Szejdel

W 2016 roku nakładem Wydawnictwa Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego ukazała się monografia mojego autorstwa, poświęcona twórczości Leoša Janáčka „Ewolucja stylu fortepianowego Leoša Janáčka na przykładzie wybranych utworów”, oparta na mojej rozprawie doktorskiej.

Po obronie pracy doktorskiej (2010 r.) kontynuowałam asystenturę w klasie profesora Bogumiła Nowickiego, a także prowadziłam zespoły kameralne oraz zajęcia z nauki akompaniamentu. Szczególnie inspirująca była dla mnie praca ze studenckim triem fortepianowym (Ł. Magdziak, M. Lubocka, W. Strugała), prowadzonym wspólnie z dr Tomaszem Lisieckim. Entuzjizm i ogromna pracowitość naszych studentów zaowocowały w 2015 roku sukcesami na Turnieju Kameralnym w Bydgoszczy (II nagroda) oraz Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. J. Zarębskiego w Łomiankach (I miejsce).

W 2015 roku mój pierwszy samodzielny absolwent - Łukasz Magdziak, ukończył magisterskie studia pianistyczne z wynikiem bardzo dobrym, w kolejnym roku - również z wynikiem bardzo dobrym - studentka Aleksandra Uznańska. Dwie studentki, dzielone z panią profesor Alicją Kledzik - Agnieszka Skorupa i Hanna Jasińska ukończyły studia z wyróżnieniem. Ponadto, Agnieszka Skorupa zdobyła I miejsce na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym "Note in armonia 2015" we Włoszech.

W najbliższym czasie (tj. w lutym i marcu br.) na III Sesji Naukowo - Artystycznej "Urodziny Chopina" (AM Poznań) , na Konferencji Naukowej z cyklu "Musica Archi" (AM Poznań) oraz na II Pianistycznym Forum Młodych Pedagogów (AM Łódź) wygłoszę wykład pt.: *"Tylko mi jeden koncept przyszedł do łba, żeby zamiast skrzypców użyć altówki"* - wokół idei wykonywania Tria g-moll op.8 Fryderyka Chopina na fortepianie, altówce i wiolonczeli.

Osiągnięcia artystyczne

Po obronie doktoratu w 2010 roku moja działalność artystyczna obejmuje głównie występy kameralne. Każde takie muzyczne spotkanie stanowi dla mnie źródło inspiracji i rozwoju. Kontakt z różnymi instrumentalistami - skrzypkami, wiolonczelistami, klarncistami, altowiolistami, pianistami, a także wokalistami pozwala mi poznać nowy repertuar, wymienić

M. Szyndler

muzyczne spostrzeżenia, wspólnie poszukać klucza do zrozumienia wykonywanych dzieł i tym sposobem wzbogaca mnie jako pianistkę.

W ostatnich latach realizowane przeze mnie projekty muzyczne związane były m.in. z występami w ramach cyklu koncertowego "Pianiści u Paderewskiego" organizowanego przez poznańską Akademię Muzyczną. Jego ideą jest prezentacja młodych pracowników Katedry Fortepianu oraz wyróżniających się studentów i doktorantów. Wykonywane przeze mnie w 2016 roku, przy współudziale profesora Stefana Kamasy oraz Ewy Guzowskiej, dwie sonaty klarnetowe op. 120 Johannesa Brahmsa w wersji na altówkę i fortepian, a także cykl wzruszających Pieśni op. 91 w opracowaniu na dwie altówki i fortepian, pobudziły moją refleksję nad specyfiką towarzyszenia kameralnego poszczególnym instrumentom. Dzięki kilkuletniej praktyce w klasie klarnetu profesora Zdzisława Nowaka, niejednokrotnie miałam okazję wykonywać obie te Sonaty ze studentami. Doskonale znając zatem ten repertuar, pamiętam swoje zadziwienie, ale i wzruszenie, towarzyszące pierwszym próbom z altowiolistami. Dzięki odmiennej, słodkiej barwie violowej odkryłam, nieznane mi dotąd w tych dziełach, pokłady śpiewności i liryzmu. Zdecydowanie, zmiana instrumentarium nie tylko spowodowała swoiste przewartościowanie dotychczasowej interpretacji i muzycznej wizji, ale także, mam nadzieję, ją ubogaciła.

W 2017 roku podczas koncertu towarzyszącego Sesji Artystyczno-Naukowej *Urodziny Fryderyka Chopina* wykonaliśmy wraz z Ewą Guzowską i Tomaszem Lisieckim dzieła kameralne kompozytora. Następnie mieliśmy okazję prezentować te dzieła na konferencjach altówkowych w Poznaniu i Katowicach. Wspaniały odbiór publiczności oraz słowa uznania, płynące z ust zarówno altowiolistów, jak i wiolonczelistów, ośmieliły nas w koncepcji, aby zarejestrować, po raz pierwszy w historii, te chopinowskie arcydzieła w opracowaniach z altówką. Nagrania miały miejsce w Studiu Koncertowym Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego w listopadzie 2017 roku, pod czułym profesjonalnym okiem, a właściwie uchem, Ewy Guziołek -Tubelewicz. Płyta wydana została w marcu 2018 roku przez Teatr Muzyczny w Poznaniu, przy współudziale 2 Programu Polskiego Radia i Radia Chopin.

Po raz kolejny niezwykle interesującym dla mnie doświadczeniem okazało się być wykonywanie tych samych dzieł w innym składzie instrumentalnym. Latem 2017 roku, podczas festiwalu "Wieczory na Okólniku" w Warszawie, wykonywałam wspólnie z wiolonczelistą Tomaszem Lisieckim i skrzypaczką Joanną Kreft zarówno chopinowskie Trio,

M. Kępczyńska

jak i Sonatę w oryginalnej wersji. Tamte interpretacje różniły się w znaczącym stopniu od wykonań z altówką - w miejsce specyficznej zadumy i nostalgii odkryliśmy wspólnie niezwykle pokłady dramatyzmu i emocjonalnej żarliwości tych arcydzieł.

W marcu 2017 roku miałam także ogromną przyjemność wykonać wraz ze skrzypkiem Jakubem Haufą i Studencką Orkiestrą Kameralną po dyrekcją Jarosława Thiela, Koncert podwójny na skrzypce i fortepian d-moll Feliksa Mendelssohna-Bartholdy'ego w Auli Nova poznańskiej Akademii Muzycznej. Z Jakubem znamy się wiele lat, podczas studiów współtworzyliśmy zespół kameralny pod merytoryczną opieką profesor Jadwigi Kaliszewskiej. Towarzystwałam mu także podczas Jego przewodu doktorskiego, realizując partię orkiestry w II Koncercie skrzypcowym *Metamorfozy* Krzysztofa Pendereckiego. Ponadto od 2012 roku akompaniowałam studentkom jego klasy skrzypiec. Współpraca nasza była niezwykle twórcza i pełna radosnego muzykowania. Jego olbrzymie koncertowe doświadczenie i wirtuozowski styl promieniowały podczas wykonania koncertu nie tylko na mnie - solistkę, ale także na wszystkich muzyków znajdujących się na scenie.

W czerwcu 2018 roku, w ramach koncertów promujących naszą płytę, ponownie zaprezentowaliśmy, razem z Ewą Guzowską i Tomaszem Lisieckim, nasz projekt *Chopin i altówka* w nieco zmodyfikowanej wersji. Do wykonania Tria g-moll oraz środkowych części Sonaty g-moll dołączyliśmy także Introdukcję i Poloneza C-dur op. 3 oraz transkrypcje chopinowskich miniatur. Występy te miały miejsce w Sali Białej Urzędu Miejskiego w Poznaniu oraz w Studio Polskiego Radia im. Wł. Szpilmana w Warszawie, gdzie w audycji live, prowadzonej przez red. Różę Świątczyńską dla Radia Chopin, opowiadaliśmy o inspiracjach i kulisach powstawania naszej płyty.

W 2018 roku moją działalność artystyczną zdominowały występy w duecie fortepianowym z Marcinem Sikorskim. Przygotowany przez nas program, obejmujący arcydzieła kameralnej muzyki fortepianowej (Schubert, Chopin, Debussy, Rachmaninow), zaprezentowaliśmy w ramach cyklu "Pianiści u Paderewskiego" w kwietniu 2018 roku, a także w Sali Białej poznańskiego Bazaru, we wrocławskiej Akademii Muzycznej i w Auli Szkoły w Jerzykowie. Recital z muzyką polską na 4-ręce zaś zaprezentowaliśmy w Warszawie podczas festiwalu "Wieczory na Okólniku", w Dworze w Podstolicach oraz w ramach cyklu "Pianiści u Paderewskiego" w grudniu 2018r. Ponadto na płytę promującą poznańską Akademię Muzyczną, która ma się ukazać na początku tego roku, nagraliśmy na 4-ręce

M. Syc & Bart

"Album Tatrzańskie" I. J. Paderewskiego. W najbliższych planach artystycznych mamy występy w Sali Białej Urzędu Miejskiego w Poznaniu, Akademii Muzycznej we Wrocławiu oraz w Akademii Muzycznej w Łodzi. Współpraca z Marcinem Sikorskim jest niezmiennie inspirująca i mobilizująca. Jest to muzyk sugestywny, o olbrzymiej wyobraźni i fantazji twórczej. Jego finezyjna dbałość o kolor i jakość dźwięku, właściwą artykulację, nie ogranicza w żadnym stopniu rozmachu wykonywanych dzieł. Ogromnie cieszę się z każdej naszej próby i występu, gdyż są one niepowtarzalne i pobudzające do rozwoju.

Na wspomnianą już płytę z muzyką I.J. Paderewskiego nagrałam ponadto, wraz z Marzeną Michałowską (sopran), wybór pieśni kompozytora. Ogromna wrażliwość i naturalność tej śpiewaczki silnie wpłynęła na sposób realizacji partii fortepianu w tych utworach. Wspólnie odkrywałyśmy ścisłe związki tekstu i muzyki. Wystąpiliśmy także z tym repertuarem podczas uroczystej Inauguracji Roku Akademickiego 2018/2019. W nadchodzącym roku planujemy koncerty z pieśniami kompozytorów polskich (Chopin, Paderewski, Lutosławski) oraz z muzyką kameralną z towarzyszeniem klarnetu i altówki (kompozycje Mozarta, Schuberta, Spohra i Brahmsa).

Dzielę swój czas między działalność dydaktyczną, artystyczną i wychowanie czwórki dzieci. Jako pedagog i pianista staram się nieustannie rozwijać i doskonalić poprzez wartościową lekturę, uczestnictwo w wydarzeniach kulturalnych, czy oglądanie lekcji mistrzowskich prowadzonych przez znakomitych artystów. Do tego też gorąco zachęcam moich studentów.

M. Sójka - Met